

اعلامیه مطبوعاتی

خصوصی سازی انرژی و منرال ها؛ ضیاع سرمایه های مسلمانان!

(ترجمه)

همانند حکومت های فاسد گذشته، حکومت تحریک انصاف پاکستان نیز با افزایش خصوصی سازی بخش های دولتی و خصوصی به دستور بانک جهانی و صندوق بین المللی پول، دست مسلمانان را از بهره برداری کامل از منابع انرژی و منرالی عظیم پاکستان کوتاه کرده است. الله سبحانه و تعالی به این سرزمین منابع انرژی و منرالی قابل توجهی را عطا کرده است، ولی بازم زیر چتر سرمایه داری، به تناسب دولت های کوچک تر و دارای منابع طبیعی کم تر از خودش، در جایگاه پایین تری قرار دارد. مسلمانان پاکستان بر روی گنجینه ای از نود و دو منرال و عنصر شناخته شده نشسته اند، که از این میان از پنجاه و دو منرال و عنصر، به شمول طلا و یورانیم، بهره برداری تجاری می شود. معدن کپیوره دومین بزرگ ترین معدن نمک جهان است. ناحیه زغال خیز تهار بیش از ۱۷۵ میلیارد تن زغال سنگ دارد که به منظور تولید ۱۰۰۰۰۰۰ میگاوات برق برای تقریباً ۲۰۰ سال کافی می باشد. ریکو دیک یکی از بزرگ ترین ذخایر مس جهان است که ۲۲۰۰ میلیون تن مس قابل استخراج دارد، و ظرفیت تولید سالانه ۲۰۰۰۰۰ تن مس و ۲۵۰۰۰۰ اونس طلا را برای تقریباً ۴۶ سال با فن آوری کنونی دارا می باشد.

اما با تطبیق سرمایه داری و سرسپردگی تحریک انصاف پاکستان به بانک جهانی و صندوق بین المللی پول، تمام این نعمات الله سبحانه و تعالی ویران شده است. سرمایه داری می کوشد آزادی ملکیت را به حداکثر برساند و این گونه راه را برای قرار دادن بسیاری از منابع عمومی که جامعه اساساً بدان ها وابسته است، مانند انرژی و منرال ها، در ملکیت خصوصی باز می کند. خصوصی سازی انرژی و منرال ها در سرمایه داری، ثروت تمام جهان اسلام را در دستان یک گروه کوچک از نخبگان، شامل خاندان های حاکم خلیج و آسیای مرکزی، جمع کرده است. در پاکستان نیز زیر چتر سرمایه داری، یک دسته مشخص از سازمان های خصوصی خارجی و داخلی حداظمی بهره را - به قیمت اکثریت مطلق جامعه - از این منابع انرژی و منرالی می گیرند.

همین خصوصی سازی انرژی باعث شده است که اکنون مقدار قرض/دهی چرخه ای به شرکت های خصوصی نیروی برق به ۲۰۰۰ میلیارد روپیه برسد. هم چنین، سیاست سرمایه داری "توسعه خصوصی سازی" باعث شده است که شرکت های خصوصی نیروی برق، هزینه های تولید را که سالانه به چند صد میلیارد روپیه می رسد، از جیب مصرف کنندگان بپردازند. طی چند دهه از آغاز خصوصی سازی بخش انرژی، شرکت های خصوصی مدام در پی کسب بهره بیشتر تر اند، حال آن که صنعت داخلی فروپاشیده و ظرفیت سازی در بخش زراعت راکد شده است، نرخ بی کاری حالت صعودی را گرفته و افزایش صورت حساب ها کمر مردم را شکسته است. برعلاوه، دستور محکمه داوری بانک جهانی در جولای/اژوئیة ۲۰۱۹ م به حکومت پاکستان برای پرداخت خسارت ۵٫۸ میلیارد دالری به شرکت خصوصی خارجی مس تیتهمیان نیز به دلیل سیاست خصوصی سازی منرال ها است، زیرا ابتدا این شرکت اجازه داشت تا از ریکو دیک برای مس و طلا نمونه گیری کند، اما بعداً قرارداد اجاره معدن کاری مسترد شد تا راه برای سرمایه گذاران داخلی هموار شود.

ای مسلمانان پاکستان!

در حقیقت، سرمایه‌داری باعث شده‌است که گرسنگی در میان مردم افزایش یابد. برعلاوه، بار سرمایه‌داری کمر تمام جهان را شکسته است. غارت‌گری نخبگان در نظام اقتصادی سرمایه‌داری، اقتصادها را از ریشه نابود می‌کند و اکثریت سرمایه‌ها را در دستان یک دسته کوچک از مردم متمرکز می‌کند. آن گونه که بحران کوید - ۱۹ نشان داده‌است، اقتصادهای غربی در پرتگاه نابودی قرار دارد؛ بنای یگانه راه نجات‌شان را در استخراج منابع سایر نقاط جهان، به کمک عواملی همچون صندوق بین‌المللی پول می‌بینند. تطبیق نظام اقتصادی سرمایه‌داری در سرزمین‌های مسلمانان نه به نفع ما، بل به نفع استعمارگران غربی است، زیرا آنان ذریعۀ مفکوره‌هایی مانند آزادی ملکیت، خصوصی‌سازی انرژی و منرال‌ها و سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی می‌خواهند منابع مان را صاحب شوند و راه انتقال سرمایه و سودهای‌شان را به اقتصادهای غربی، با کمترین هزینه ممکن، باز کنند.

خصوصی‌سازی انرژی و منرال‌ها نه تنها ظلمی در حق مردم است، بلکه این کار با سنت مبارک رسول الله صلی الله علیه و سلم نیز در تضاد قرار دارد و عاملان‌اش مورد عذاب الله سبحانه و تعالی قرار می‌گیرند. رسول الله صلی الله علیه و سلم فرمودند:

«الْمُسْلِمُونَ شُرَكَاءُ فِي ثَلَاثِ الْمَاءِ وَالْكَالِ وَالنَّارِ» [احمد]

ترجمه: مسلمانان در سه چیز با همدیگر شریک‌اند: آب، چراگاه و آتش.

و از عمرو بن قیس روایت است که:

«اسْتَقَطَّتْ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَعْدِنَ الْمِلْحِ بِمَأْرَبَ فَأَقْطَعَنِيهِ فَقِيلَ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّهُ بِمَنْزِلَةِ الْمَاءِ الْعَدِّ يَعْنِي أَنَّهُ لَا يَنْقَطِعُ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَلَا إِذْنَ» [رواه النسائي]

ترجمه: از رسول الله صلی الله علیه و سلم خواستم که یک زمین بزرگ نمک را برای من واگذار و او صلی الله علیه و سلم نیز برایم واگذار کرد. گفته شد ای رسول الله! این زمین به مثابه آب بی‌پایان است - به عبارت دیگر تمامی ندارد - سپس رسول الله صلی الله علیه و سلم فرمودند: «در این صورت، نه (واگذار نمی‌کنم)».

مقصود در این جا نمک نه، بلکه آن منبع منرالی وسیع می‌باشد، زیرا رسول الله صلی الله علیه و سلم آن را واگذار کردند؛ چون تنها می‌دانستند که آن نمک است، اما به محض این که مطلع شدند آن یک منبع بزرگ است، واگذاری را لغو کردند.

بنابراین، سنت رسول الله صلی الله علیه و سلم به شکل بی‌ظنیری ملکیت عمومی را تعریف کرده‌است، طوری که منابع منرالی وسیع و وافر را نیز دربر می‌گیرد. ملکیت عامه نه به گونه خصوصی و نه توسط دولت تصاحب می‌شود، بلکه مفاد حاصل از ملکیت عمومی بایستی کاملاً برای مراقبت از امور جامعه به کار رود، به این معنی که یا خود آن ملکیت و یا پول حاصل از فروش‌اش مورد استفاده مردم قرار گیرد. هرچند دولت خلافت مسئولیت اداره ملکیت دولتی و ملکیت عمومی را برعهده دارد، ولی اجازه ندارد که مالکیت ملکیت عمومی را به هیچ حزب خصوصی از طریق خصوصی‌سازی واگذارد. این حکم بر هر آن چه به ملکیت عمومی تعلق می‌گیرد تعمیم می‌یابد، خواه معدن کاری، استخراج، تصفیه، تولید یا توزیع باشد.

پس بیاییم و دوشادوش یکدیگر برای احیای مجدد سنت رسول الله صلی الله علیه و سلم از طریق تأسیس دوباره خلافت به طریقه نبوت گام برداریم. بیاییم دستان مان را از ظلم سرمایه‌داری بشوییم و برای اجرای نظام خالق کائنات سبحانه و تعالی بکوشیم تا رحمت آسمان‌ها و زمین بر ما وارد شود.

دفتر مطبوعاتی حزب التحریر - ولایه پاکستان

۱ شوال ۱۴۴۱ھ.ق

شنبه، ۲۳ می/مه ۲۰۲۰ م

شماره صدور: ۶۱ / ۱۴۴۱

مترجم: محمد حارث پویا